

Στέλιος Παπαθεμελής:

(ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, για τα εμπόδια κατά τη διάρκεια της θητείας του στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης – στον Άλφα Νιουζ 98,7)
«Οι δυνάμεις της νύχτας αποδείχτηκαν ισχυρότερες από τις δυνάμεις της ημέρας».

Παναγιώτης Βασιλόπουλος:

(ο μπάρμαν, για τα αλκοτέστ της Τροχαίας – στον Άλφα Νιουζ 98,7)
«Εδώ ο γιατρός είπε στον πατέρα μου, “κυρ Βασίλη, δυο ουισκάκια την ημέρα κάνουν καλό στο κυκλοφορικό”...».

Παύλος Χαϊκάλης:

(ο ηθοποιός – στην «Εσπρέσσο»)
«Ορισμένοι παίζουν τηλεοπτικές σαχλαμαρίες και μετά με έναν Αριστοφάνη ή ένα κλασικό έργο προσπαθούν να δείξουν ότι σώνει και καλά είναι καλοί ηθοποιοί».

Φάνη Πάλλη - Πετραλιά:

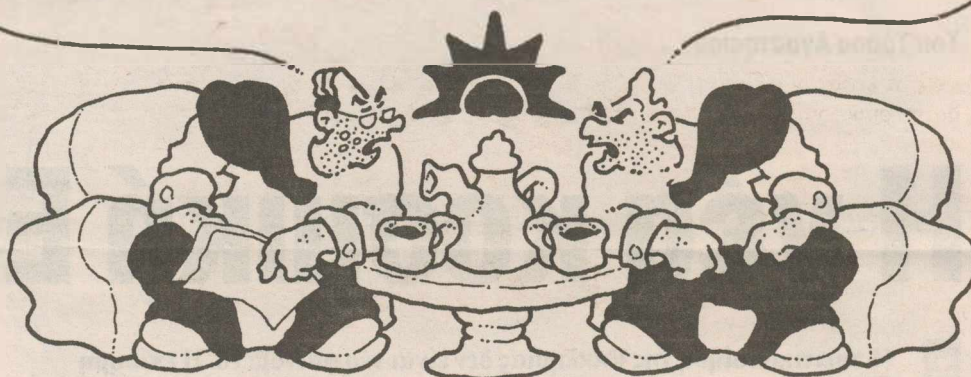
(η βουλευτής της Ν.Δ. περί ρουσφετιού – στον Άλφα Νιουζ 98,7)
«Κάποτε, κάποιος, με πολύ συνωμοτικό ύφος, μου ζήτησε να τον φέρω σε επαφή με την Ιταλία διότι είχε, όπως είπε, την πατέντα να ισιώσει τον Πύργο της Πίζας...».

Το δίκιο της Μαρίας

Άλλη μια υπόθεση αυτοδικίας κατά Αλβανών έφερε στη δημοσιότητα η βουλευτής του Συνασπισμού Μαρία Δαμανάκη και ζητεί την παρέμβαση του υπουργού Δημόσιας Τάξης Μιχάλη Χρυσοχοϊδη. Στην Τζια, έπειτα από αλληπάλληλα κρούσματα κλοπών, ορισμένοι θεώρησαν σκόπιμο να δέιρουν Αλβανούς από τους οποίους μάλιστα πήραν και τα χαρτιά τους. Η αγανάκτηση – όπως θα έλεγε και ο Πρόεδρος – μπορεί να είναι κατανοητή, ο νόμος όμως είναι πάντα νόμος...

ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ, ΑΚΗ, ΛΕΞ ΝΑ ΄ΧΟΥΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ...

ΜΑΡΑΡΙ!.. ΠΑΛΙΑ ΠΟΥ ΄ΧΑΜΕ ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΣΚΟΤΩΝΟΜΑΣΤΕ ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΠΑΡΕΙ!..

Του Δημήτρη Χαντζόπουλου

Χωρίς άδεια...

Με την κυβέρνηση τα έβαλε η γενική γραμματέας του ΚΚΕ Αλέ-

κα Παπαρήγα. Θα μου πείτε, δεν είναι η πρώτη φορά. Ωστόσο, η επιστολή της χθες προς τον πρόεδρο της Βουλής Απόστολο Κακλαμάνη

προκάλεσε θετικά σχόλια ακόμα και σε ορισμένους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Γιατί; Ζητάει να γίνει συζήτηση σε επίπεδο αρχηγών διότι “απεστάλη ελληνικό στρατιωτικό τμήμα στα Σκόπια χωρίς την έγκριση του Κοινοβουλίου”. Τη συζήτηση όμως τη θέλουν και βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, που επίσης πιέζουν. Τι περιμένω; Πότε θα γίνει...

Χώρισαν οι δρόμοι

Μετά το τέλος της χθεσινής συνεδρίασης της Πολιτικής Γραμματείας του ΣΥΝ, ο πρόεδρος του Νίκος Κωνσταντόπουλος ενημέρωσε τα στελέχη του πως “με τη σύζυγό μου Φωτεινή αποφασίσαμε την ενεργοποίηση της διαδικασίας έκδοσης συναινετικού διαζυγίου”. Ο πρόεδρος του ΣΥΝ – σύμφωνα με ανακοίνωση του κόμματος – “έκρινε ως επιβεβλημένη αυτή την υπεύθυνη ενημέρωση και προς τους συνεργάτες του και προς την κοινή γνώμη”. Εμείς; Ουδέν σχόλιο...

Το ακροατήριο ενός κόμματος...

Μπορεί. Αν και όπως είναι γνωστό, αν έχεις “προοπτική νίκης” παύει να σε απασχολεί και... η στάση των ΜΜΕ!

Στο ΠΑΣΟΚ που λέτε – και όχι μόνο – ένα από τα θέματα που ενίοτε προκαλεί μεγάλη αναστάτωση είναι η στάση των Μέσων Ενημέρωσης. Ο κοινοβουλευτικός του εκπρόσωπος λοιπόν, Γιάννης Μαγκριώτης συνέγραψε ειδική εισήγηση για το θέμα, υποστηρίζοντας ανάμεσα σε άλλα ότι “τα ΜΜΕ θα αλλάξουν στάση εάν αποκτήσουμε ακροατήριο και προοπτική νίκης”.

Το μούσι του υπευθύνου...

Ε, λοιπόν, το έκανε! Ο υπεύθυνος Τύπου του Πρωθυπουργού Γιώργος Παναγιός έθρεψε ελαφρύ υπογένειο. Έπεσαν, βέβαια, πάνω του αρκετοί υπουργοί με τα γνωστά πειράγματα “πώς και άφησες μούσι και τι στυλ Αρμάνι είναι αυτό, ελαφρώς στημένητο...”. Αυτός πάντως καθόλου δεν έχασε την ψυχραιμία του. «Χρειάζονται αλλαγές παντού», σχολίασε. Φιλοσοφημένα πράγματα...

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΑ

ΠΕΡΑΣΕ μία εβδομάδα στη Βουλή – από τότε που ξανάνοιξε – και δεν φάνηκε η Ν.Δ. να κερδίζει πότους, όπως τουλάχιστον το είχε προγραμματίσει...

ΡΕΤΕ γιατί; Διότι είχε σχεδιάσει να “τρελάνει” το ΠΑΣΟΚ με ονομαστικές ψηφοφορίες, κυρίως στην ιδιωτικοποίηση των Ναυπηγείων Σκαρβαλά, αλλά βρέθηκε στη δύσκολη θέση να ψάξουν οι βουλευτές της για να είναι παρόντες...

ΧΘΕΣ, λοιπόν, ο Προκόπης Παυλόπουλος και ο Δημήτρης Σιούφας ήταν τόσο... ζεματισμένοι, που δεν μιλούσαν.

Ο ΠΡΩΤΟΣ είχε χάσει το χιούμορ του και ο δεύτερος το χαμόγελό του...

ΤΟ ΜΟΝΟ που τους έδωσε λίγη... δύναμη ήταν η δήλωση του προέδρου των Φιλελευθέρων Στέφανου Μάνου, ο οποίος υποστηρίζει ότι χάνονται από την ιδιωτικοποίηση κάπου 200

δισεκατομμύρια δραχμές...

ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΩ; Στη Ρηγίλλης θα εξετασθούν την ερχόμενη εβδομάδα θέματα τακτικής του κόμματος στη Βουλή...

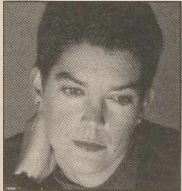
ΘΑ ΞΑΝΑΚΟΥΣΘΟΥΝ τα ίδια, ότι “είμαστε πολύ μπροστά από το ΠΑΣΟΚ”, ότι “η παρουσία μας είναι εντυπωσιακή”...

ΚΑΙ ΕΤΣΙ θα ζουν αυτοί καλά και οι άλλοι καλύτερα...

ο μικρο-πολιτικός

Ποιος ασχολείται με το Συνέδριο;

ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ – και, κυρίως, η συγκεκριμένη τους διάσταση της φυγής προς κάποια θάλασσα του

Του
Ειρήνης Δ. Καρανασοπούλου

Αιγαίου, της επαφής με τη φύση και της συνύπαρξης μόνο με ανθρώπους της επιλογής μας – επιτελούν έναν επιπλέον, μάλλον υποτιμημένο, σκοπό: συμβάλλουν στο να δοθεί στα πράγματα η κατά το δυνατόν ορθή τους διάσταση. Ως εκ τούτου, δεν είναι να απορεί κανείς που το

Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, το οποίο προ διακοπών σχεδόν μονοπώλησε το ενδιαφέρον της επικαιρότητας, έχει τώρα περάσει περίπου στα... αζήτητα και άκρως βαρετά.

Και δεν είναι μόνον η εκ θέρους ψυχαιμία που το οδηγεί εκεί – είναι και η ατζέντα

Το Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, το οποίο προ διακοπών σχεδόν μονοπώλησε το ενδιαφέρον της επικαιρότητας, έχει τώρα περάσει περίπου στα... αζήτητα και άκρως βαρετά

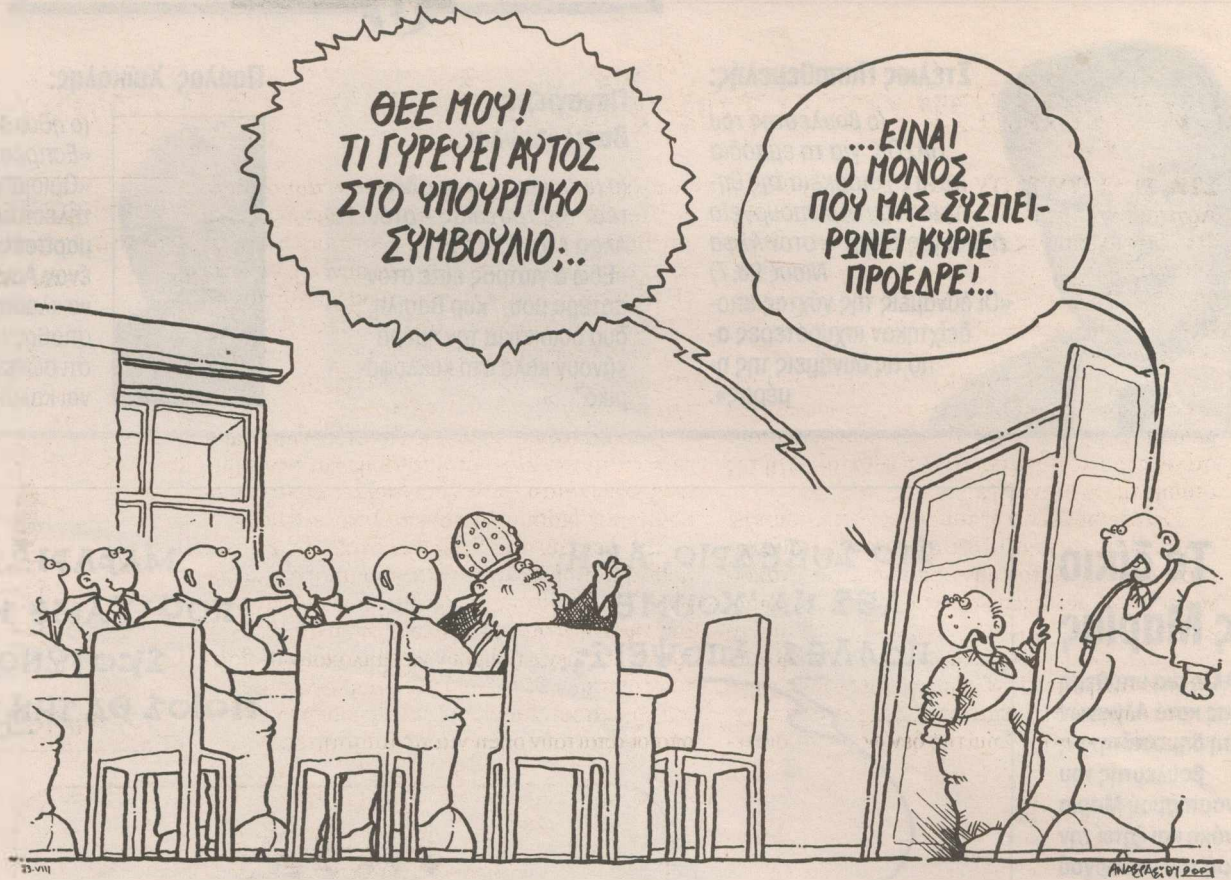
του. Διότι, πρόεδρος και Πρωθυπουργός, όπως είναι σαφές, δεν πρόκειται να αλλάξει. Η

κυβερνητική πολιτική επίσης επί της ουσίας δεν πρόκειται να αλλάξει. Αφ' ενός γιατί πάει «πακέτο» με τον Κώστα Σημίτη (υπάρχει κανείς που πιστεύει ότι ο Πρωθυπουργός θα έμενε στη θέση του για να εφαρμόσει πολιτική που δεν

τον εκφράζει;). Αφ' ετέρου διότι εκείνη η «άλλη» πολιτική ακόμη αναζητείται από αυτούς που τη διεκδικούν. Και η σύνθεση της κυβέρνησης, που έχει προαναγγελθεί πως θα ανασχηματισθεί αμέσως μετά το Συνέδριο, εξακολουθεί να είναι στην πλήρη αρμοδιότητα του

Πρωθυπουργού, ο οποίος δεν έχει καμιά υποχρέωση να... μοιράσει υπουργεία ανάλογα με τον αριθμό των σταυρών που θα συγκεντρώσουν οι σύντροφοί του των πρώτων θέσεων. Τι μένει λοιπόν; Ένας καδγός πολλαπλών επιπέδων για τις «καρέκλες» της Κεντρικής Επιτροπής, ενός οργάνου που σε όλα τα ευρωπαϊκά κόμματα έχει υποβιβασθεί σε διακοσμητικό και υπενθύμιση ενός μάλλον θλιβερού παρελθόντος. Ποιους αφορά αυτός ο καδγός; Μερικές χιλιάδες μόνο συμπολίτες μας – εξαιρουμένων αυτών που έχουν χαρακτηριστεί ένθεν κι ένθεν «μαϊμούδες».

Κατά συνέπεια, δικαίως ο κ. Σημίτης ασχολείται περισσότερο με την πορεία της οικονομίας και την κοινωνική πολιτική παρά με το Συνέδριο. Κι εδώ που τα λέμε, κι εμείς οι υπόλοιποι το ίδιο κάνουμε...

Του Τάσου Αναστασίου

Η νέα κοσμική Εκκλησία

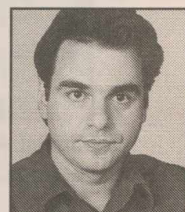
ΤΡΙΤΗ ΑΠΟΨΗ

Η πολιτικοποίηση της Εκκλησίας δεν είναι νέο φαινόμενο. Η επίσημη Εκκλησία (που δεν πρέπει να ταυτίζεται με τον απλό κλήρο) έπαιξε πάντοτε πολιτικό ρόλο. Ο αφορισμός των αγωνιστών της Επανάστασης του 1821 από το Πατριαρχείο, το ανάθεμα της ελληνικής Εκκλησίας προς τον Ε. Βενιζέλο, η στάση της κατά την περίοδο Μεταξά, η εύγλωττη σιωπή της κατά τη μετεμφυλιακή περίοδο και κατά τη δικτατορία ήταν σαφείς πολιτικές πράξεις.

Ωστόσο, σήμερα, η Εκκλησία διεκδικεί έναν περισσότερο άμεσο και ενεργό πολιτικό ρόλο. Δεν τηρεί τις αποστάσεις, επιδιώκει να είναι παρούσα στην τρέχουσα δημοσιότητα, επεμβαίνει στα θέματα της καθημερινής πολιτικής, και, κατά τρόπο που δεν σέβεται καν τα προσήματα, φθάνει στο σημείο να αξιολογεί αρνητικά τη σημερινή ηγεσία της χώρας. Συγχρόνως, η ίδια αυτή Εκκλησία, συνεχώς παρούσα στη δημοσιότητα και λαλίστατη, αποφεύγει να προβάλλει τις θέσεις της για θέματα κατεξοχήν της δικής της «αρμοδιότητας». Σχεδόν κρύβει το πνευματικό της πρόσωπο.

Στην πραγματικότητα, η Εκκλησία ακολουθεί μια στρατηγική ενίσχυσης της επιρροής της στην ελληνική κοινωνία – και στο σύνολο του θεσμικού συστήματος της Ορθοδοξίας (βλ. υπονόμηση του Πατριαρχείου) – χρησιμοποιώντας ως εργαλείο «γενικές» τοποθετήσεις πολυσυλλεκτικού χαρακτήρα (η παγκοσμιοποίηση, οι απειλές κατά της εθνικής ταυτότητας, η ταύτιση με την ελληνικότητα) και έχοντας ως επικοινωνιακή αιχμή την υψηλή δημοτικότητα και τηλεγένεια του Αρχιεπισκόπου. Την ίδια στιγμή, η Εκκλησία υποδαθμίζει η ίδια, συνειδητά, τον πνευματικό της ρόλο, αποφεύγει, για να χρησιμοποιήσουμε έναν κλασικό όρο της πολιτικής επιστήμης, «την ηθική και πνευματική πλαισίωση των μαζών». Ως προς αυτό το τελευταίο, διαφέρει ριζικά

από τα θεοκρατικά μουσουλμανικά ρεύματα που επιδιώκουν να συνδυάσουν την πολιτική επιρροή με τον ηθικό φονταμενταλισμό. Διαφέρει, επίσης, από την ειδυλλιακή εικόνα της «ελληνορθόδοξης ιδιοπροσωπίας» που προβάλλουν οι νεο-ορθόδοξοι. Η σημερινή Εκκλησία τείνει να γίνει ένας θεσμός χωρίς «πνευματικότητα», τάση που εν-

Του
Γεράσιμου Μοσχονά

σαρκώνει παραδειγματικά το στυλ του Αρχιεπισκόπου.

Η στρατηγική αυτή λέει πολλά και για την Εκκλησία και για την ελληνική κοινωνία. Η σημερινή κοινωνία δεν είναι διατεθειμένη να δεχθεί την ηθική και πνευματική καθοδήγηση της Εκκλησίας. Στα ζητήματα της ατομικής ελευθερίας και

ηθικής της σχέσης των φύλων, της διασκέδασης και του ελεύθερου χρόνου, της ομοφυλοφιλίας, της εξήγησης της ζωής και του κόσμου, οι θέσεις της Εκκλησίας είναι προ πολλού ξεπερασμένες. Οι αξίες που προσδίδει είναι μειοψηφικές, ιδιαίτερα μεταξύ των νέων γενεών. Έτσι, η στρατηγική της Εκκλησίας και του Αρχιεπισκόπου καταλήγει μοιραία να είναι – από τη φύση των θεμάτων που η Ιεραρχία επιλέγει να προβάλλει – μια πολιτική στρατηγική (χωρίς αυτό να σημαίνει «κομματική» στρατηγική). Αυτή η στρατηγική είναι πολυσυλλεκτική, με το πιο

κλασικό περιεχόμενο του όρου, διότι εγκαταλείπει το «πνευματικό» και αξιακό πεδίο (στο οποίο η Εκκλησία είναι μειοψηφική) και επιλέγει γενικά θέματα δημοσιότητας (στάση που της επιτρέπει να επιτύχει ευρύτερες συσπειρώσεις).

Η σημερινή Εκκλησία πρέπει να αξιολογηθεί και να αντιμετωπιστεί ως αυτό που είναι: ένας θεσμός που χρησιμοποιεί τη θρησκευτική του εδραίωση για να επηρεάσει πτυχές της δημόσιας ζωής που ελάχιστη σχέση έχουν με τη θρησκεία και τη σχέση του ανθρώπου με το θείο. Η Εκκλησία δρα ως κοσμική δύναμη. Πρέπει, συνεπώς, να αντιμετωπιστεί ως τέτοια, δηλαδή πολιτικά. Σε αυτό το πλαίσιο, είναι αποκαρδιωτική η στά-

ση της Ν.Δ. και της σημαντικότερης μερίδας του προσκείμενου σε αυτήν Τύπου, είναι αποκαρδιωτική η στάση των περισσότερων στελεχών του ΠΑΣΟΚ (ιδιαίτερα εκείνων που έχουν υψηλές ηγετικές φιλοδοξίες και διεκδικούν την ακραία φωνή σοσιαλιστική παράδοση του Κινήματος), όπως είναι αποκαρδιωτική η στάση ενός τμήματος της ιστορικής Αριστεράς που στο όνομα της «αντι-παγκοσμιοποίησης» αφήνει στο απυρόβλητο τις θέσεις της Εκκλησίας.

Η σημερινή Εκκλησία συμπεριφέρεται ως εκπρόσωπος του δημοσίου καλού και του έθνους, όχι ως εκπρόσωπος ενός δόγματος με οικονομική εμβέλεια. Όσοι θεωρούν ότι η ιστορία και ο πολιτισμός αυτού του τόπου δεν μπορούν να ταυτιστούν με ένα θρησκευτικό δόγμα ούτε να εκπροσωπηθούν από τη κλησία, καλούνται να πάρουν τον λ-

Ο Γεράσιμος Μοσχονάς είναι εθνηγέτης στο Τμήμα Πολιτικής Ιστορίας του Παντείου Πανεπι